

1. gilde Gildehal

5. oktober 2017

Med optagelse.

GM Otto Bjerregaard bød velkommen til de fremmødte gildebrødre. En særlig velkomst til vore gæster fra 3. gilde. Det er altid en glæde når nogen vil gæste vort gilde.

Gildemesteren fortalte at den 14. juni 2017 afgik GB Birger Jensen ved døden. Birger var flittig til at møde i gildet. Birger var et stort naturmenneske, som holdt meget af jagt og fiskeri. Med sit altid gode humør var et stort aktiv for vort gilde.

Ære være hans minde.

Vi vil i aften optage Per Madsen, gammel spejder, har søgt optagelse i vort gilde.

Gildemester omhandlede sagnet om Georgius. Georgius blev født i Kappadokien i Lilleasien på kejser Diocletians tid. Da han fyldte 17 år, blev han soldat i Kavaleriet, og hans dygtighed i våbenbrug og hans tapperhed og gode dyder blev hurtigt kendt. På sin færd kom han langt omkring, og en dag kom han til den lille by Salem helt ude ved Middelhavets kyst.

Ved Salem huserede et skrækeligt uhyre, en grådig drage. Mange mænd havde forsøgt at fælde den, men uden held, og man havde derfor måttet indgå en aftale med dragen således, at den skulle vogte byen mod til

gengæld hver dag at få to får at æde. Imidlertid slap fårene op, og dragen forlangte nu et menneske i stedet. Dette måtte man gå med til, og hver dag måtte en af beboerne efter lodtrækning gå til dragen og blive ædt. Den dag, Georgius kom til Salem, var loddet faldet på kongens datter. Der var stor fortvivelse i byen, og kongen kundgjorde da, at den, der dræbte dragen, skulle få prinsessen og det halve kongerige. Men ingen havde modet. Prinsessen sad allerede ved dragens sø uden for byen, da ridder Georgius kom ridende forbi. Han fik øje på den unge kvinde og spurgte, hvorfor hun var så bedrøvet. Hun fortalte, hvilken skæbne der ventede hende, og han besluttede at kæmpe mod dragen. Efter en voldsom kamp, hvor dragen udsendte ild og aske gennem næsebor og mund, og som nær kostede Georgius livet, fældede han dragen. Da kongen tilbød ham den udlovede belønning, afslog han. Gud alene havde æren, sagde han, og uden Guds hjælp havde han ikke magtet at dræbe dyret. Georgius er senere under navnet Sct. Georg eller Sct. Jørgen blevet dyrket som helgen, særlig som rytternes helgen. Midtaldernes ridderskab valgte også ham som deres værnehelgen.

I riddersalen på Koldinghus findes et mægtigt maleri af Georg, som bekæmper dragen. Det kan anbefales, at besøge kongeslottet og se maleriet.

5.minutters Sct. Georg.

Kai Peter Heick gav os 5.minuters Sct. Georg om ålen. På samme måde som ålens oprindelse har givet anledning til mange forestillinger, har ålen også sat sit præg på folkemedicin, overtro, talemåder og ord-sprog. Det er ikke helt tilfældigt, for ålen adskiller sig ikke bare fra fisk ved sit udseende, men også ved sin adfærd og evne til at klare sig under specielle omstændigheder. Ingen andre fisk kan f.eks. gå over land som ålen, der gerne snor sig gennem fugtigt græs, for at nå et vandløb. Ålens gæller er nemlig meget små, og ålen kan delvis ånde gennem huden.

Ålen er samtidig meget sejlivet og bliver ved med at sno sig, selv efter at man har stukket den ihjel.

Åleblodet er giftigt. Skærer man sig i fingeren, når man rensrer ål, får frisk åleblod i såret, kan man få en voldsom forgiftning. Det kan give kraftig hovedpine fulgt af kvalme og opkastninger. Det er heldigvis noget der sker sjældent. Hvad der er nok så alvorligt, er blodets virkning, hvis frisk åleblod skulle sprøjte i øjet. På øjets membran giver det en virkning, som var det

ætsende og fremkalder en betændelsestilstand der kan vare i flere døgn. Ålens slim, der hjælper den til at undgå udtørring når den kravler over land, indeholder også stoffer som nogle mennesker er allergiske overfor, hvis man får slimen i et åbent sår.

Spiste man en ål, der uskadt havde passeret gennem en storks tarm, blev man så let, at det følte som man svævede. Hvis en ålestanger fik en ål på jernet ved første hug, kunne han lige så godt vende hjem. Udbyttet den dag blev ringe.

Efterårets eller vinterens første ål måtte ikke sælges. Den skulle man spise, ellers fik man det år uheld med fangsten. Bed fiskeren hovedet af den første ål, blev han "Ålekonge", og ålene ville altid søge ham.

En ål kan leve så længe, at den bliver en hval.

Saften af askeblade blandet med ålefedt og saften af myrææg stiller øresmerter.

Fersk ål spises mod forstoppelse. I hjem hvor konen led meget af hovedpine (migræne) havde man altid nogle åleskind hængende, som opblødt i lun-kent vand og vredet, blev svøbt om hovedet. Man sagde at det trak i huden og var elektrisk ligesom katteskind.

Åleblod blandet med krysemyn-tevand drikkes for kolik.

Åleskind kunne lægges på led eller ben med krampe.

En dranker fik afsky for spiritus, hvis han drak vin hvori en ål havde løbet sig ihjel.

Ordsprog og talemåder:

Den som er bidt af en hugorm , er bange for en ål.

”Endnu mere ål”, sagde skarven, da den slugte ålen for tredje gang.

Der er aldrig så lille en ål, at den ikke ønsker, at den er en hval.

Ægteskabet er som en åluse, de der er ude vil ind, og de der inde vil ud.

Man skal stege ål, som man leder fruer i by(langsomt), men sild som man jager skøger af by (hurtigt).

Det er ikke nemt at holde en ål ved halen.

Efter gildehallen mødtes vi til dagens spise som var ål med diverse tilbehør.

GM orienterede fra Landsmødet. til orientering for gildebrødrene omdeltes plan 2019 – 2019. GM fremhævede bl.a. indsamlingen af dåseringe. Ringene gør det muligt at hjælpe bl.a. bønder i Thailand. Ringene bliver smeltet om og anvendt til proteser, til bortsprængte lemmer fra landminer. Proteserne udleveres gratis.

Vor nye gildebror Per Madsen takkede for den fine modtagelse, som var ham blevet tildelt. Vore gæster takkede for en god aften sammen med os.

Aftenen sluttede på vanlig vis.

Skriver Henning Nøhr